

Shodou okolností se ke mně dostala dvě CD, vydaná ve velmi podobný čas. Jedno natočil interpret, kterého už sleduji docela dlouho – Martin Hejnák, a druhé naopak můj objev snad z předloňska - Pavel Čadek. **Martina Hejnáka** jsem kdysi označil v souvislosti s CD **Studna neobjevená** za lepšího producenta než autora a interpreta. Ještě dříve býval (proč už to teď nenapsat) postrachem pražských porot Porty. On ovšem na to nedal a poklidně se dál vyvíjel svou cestou. Pomalu, ale jistě. A tak mohu o CD

Chmýří

napsat, že je zatím nejlepší z jeho tvorby. Zůstává dál úsporný, písničky zřídka kdy přesáhnou tři minuty, úsporný je i v instrumentacích a melodické stavbě, ale o to víc vyniknou jeho texty, časem vypilované k mírně surrealistické poezii, s nečekanými souvislostmi, obraty a spojeními. Oblíbil jsem si titulní

Chmýří

, ale také

Fontány, Zelenou lampu

a

Vypadnu ze všech oken

(tady už název jasně říká, co myslím tou výše uvedenou charakteristikou textů). Celkem 14 písní, které vás nebudou nudit a zanechají ve vás pár textů, nad jejichž významem budete moci přemýšlet.{desky 1695}

O co pomaleji se vyvíjí Martin Hejnák, o to více raketově letí vzhůru

Pavel Čadek

. Jeho album

20-30

(snad jsem správně pochopil název) ukazuje, že se interpret odpoutal od prostého sólového písničkáření, které ale i tak bylo zvláštní sólovým nástrojem (violoncello) k další interpretační úrovni, přičemž si ale všechny své klady zachoval – v textech ostrý, přesný a místy i satirický pohled na svět, naléhavě vystavěné melodie a na desce překvapivě pestré aranže, aniž by ale opustil folkové vody. Líbí se mi

20

a

30

, ale také

Člověk by řval, Na síti jsem v pohodě, Na cestě do nebe,

Umřu

. Ze čtrnácti skladeb docela dost, ne?

Obě CD mě potěšila.{desky 1694}